

בתיה קלכמן / תיעוד: יהודית זוסמן

נולדתי בארגנטינה בבואנוס איירס ב-1932.

הורי היו אנשים מאוד חמים.

התחתנתי בבואנוס איירס.

היינו ציוניים כל חיינו.

נולדו לנו 3 ילדים.

חיינו חיים מאוד טובים בבואנוס איירס.

עבדתי בהנהלת חשבונות, לבעלי הייתה חנות, והקדשנו

את זמננו הפנוי למען עלייה לארץ ישראל.

אני ובעלי למדנו בבית ספר יהודי.

היינו בתנועת נוער שמטרתה הייתה לעלות לארץ ישראל,

עם בסיס לשפה העברית.

ב-1973, שבוע לפני מלחמת יום הכיפורים עלינו לארץ. קיבלנו דיור בעכו. כעבור שנתיים עברנו לקריית ביאליק. כעבור שנתיים עברנו לדרך עכו, עד שעברנו לדיור מוגן כזוג.

ילדי למדו בבואנוס איירס. בני הבכור למד שם הנדסת מכונות והשלים את לימודיו בטכניון. בני השני למד אדריכלות וחשב שכר, ובני השלישי היה בעל פיצרייה, עבר לעבוד בדואר וכעת הוא לא עובד אחרי תאונת דרכים.

יש לי חמישה נכדים, שתי נינות.

אני מאושרת לגור בדיור המוגן. אני רואה אותו כגן עדן בתוך העיר.